

Валери Иванов

Флирт с народа

Навън е ураганен вятър.
Едно безкрайно лугане сред полунощ.
И с утрото вампирско по-нататък
ще продължа да пия – още, още...
Отдавна мъртвите не любят вече.
Аз, като тях – на тлеене обречен –
ще пофлиртувам с влъхвите в самотната ми стая,
без даже с устни да докосна рая.

Върни душата ми на Дявола,
о, Боже – мой анатемосан враг!
Аз знам, как татко се е давил
на Мътница в настръхналия бряг.
Завръщам се към твоето неизречено
и стискам твърд пестник – за ресто...
Ако животът ми на смърт ще е обречен,
не ме търси за изкупления си често!

И болката в сърцето, несподавена,
отдавна съм превърнал в рехък гроб.
Душата ми – пачавра неошавена –
отскоро е на страстите ми роб...
От обещания и клетви ми се гади.
Животът е фъшкия киснатата.
Умираме по скелета и барикади –
открай време сме така орисани!

Низвергнатите – тук са преродени,
копоите – раздават правосъдие!
Иисусе, ти не си до мене
и аз не искам вече милосърдие!
И аз не искам да ми ближеш раните!
Ще бъда, ако и тебе бъде!
Братоубийство ври в казана на Балканите...
А ти от своите миряни си прокуден.

24 март 1999 г. – начало на войната в Косово...

КРАЙ

© 1999 Валери Иванов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11069>]